# 11. HD., E. 2025/789 K. 2025/6396 T. 21.10.2025

**T.C. Yargıtay Başkanlığı - 11. Hukuk Dairesi**
**Esas No.: 2025/789**
**Karar No.: 2025/6396**
**Karar tarihi: 21.10.2025**
Belgeyi Lexpera'da Görüntüle

MAHKEMESİ : Adana Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/2233 Esas, 2024/1956 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Hatay 6. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/96 E., 2021/310 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, Yargıtayca duruşma istemli olarak davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi. Duruşma için belirlenen 21.10.2025 günü hazır bulunan davacı vekili Avukat ... ile davalı vekili Avukat ... dinlenildikten sonra duruşmalı işlerin yoğunluğu ve süre darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması ileriye bırakıldı. Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip, gereği düşünüldü.

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili ile dava dışı ... arasında, ... isimli geminin satışı konulu 3.014.853,00 USD bedelli ve 23.01.2020 tarihli gemi alım satım sözleşmesi akdedildiğini, 23.01.2020 tarihinde yine müvekkili, .... arasında üç taraflı bir sözleşme akdedildiğini ve üçlü sözleşme'nin, İngiliz Hukuku'na tabi olduğunu, taraflar arasında üçlü sözleşme nedeniyle doğabilecek her türlü uyuşmazlığın, 1996 tarihli İngiliz Tahkim Kanunu hükümlerine göre, Londra şehrinde yapılacak tahkim yargılamasıyla nihai olarak çözüleceğini, tahkim yargılamasına, Londra Deniz Tahkim Derneği'nin usul kurallarına göre bakılacağı kararlaştırıldığını, taraflar arasında akdedilen sözleşmeler uyarınca, gemi satış bedelinden depozito olarak ödenmesi kararlaştırılan 904.455,90 USD'nin müvekkili şirket tarafından

ödendiğini, karşı tarafça sözleşmeye konu gemi teslim edilmediği gibi ödenen depozito bedelinin de sadece 49.985,00 USD'sinin iade edildiğini, bakiye bedelin ise yazılı ve sözlü tüm uyarılara rağmen müvekkili şirkete ödenmediğini, Londra Denizcilik Hakem Birliği (LMAA) Tahkim Mahkemesi tarafından gerçekleştirilen tahkim yargılaması neticesinde müvekkilinin talebinin kabulüne karar verildiğini, tahkim kararının kesinleştiğini ileri sürerek fazlaya ilişkin tüm talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla, Tahkim Mahkemesi tarafından verilen 03.09.2020 tarihli kesinleşmiş hakem kararının, Türkiye ve İngiltere'nin taraf olduğunu,Yabancı Hakem Kararlarının Tanınması ve Tenfizi Hakkındaki New York Anlaşması'na göre aynen tenfizine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; müvekkilinin imzaya yetkili temsilcisi olduğu .... ile davacı arasında satım sözleşmesi akdedildiğini, akabinde 23.01.2020 tarihinde ...., davacı ve yine müvekkilinin imzaya yetkili temsilcisi olduğu .... Ltd. arasında, satım sözleşmesinden kaynaklanan depozito borcuna ilişkin hak ve yükümlülüklerin belirlenmesi amacıyla Üç Taraflı Sözleşmenin imza edildiğini, huzurdaki tenfiz davasına konu hakem kararında, Üç Taraflı Sözleşme'nin tarafı olmayan müvekkilinin bizzat şahsı aleyhine hüküm tesis edildiğini, müvekkilinin Üç Taraflı Sözleşme'yi şahsı adına değil, imzaya yetkili temsilcileri olduğu şirketler adına vekaleten imza ettiğini, tahkim şartıyla bağlı olmadığını, dolayısıyla müvekkilinin tahkim heyetinin yetkisi dışında verdiği bu hakem kararına ilişkin tahkim yargılaması sürecine de herhangi bir aşamada dahil olmadığını, tahkim kararının tenfizinin Türk mevzuatına ve Türk kamu düzenine açıkça aykırılık teşkil edeceğini, kararın tenfizinin hukuken mümkün olmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalının 23.10.2020 tarihli Üç Taraflı Sözleşme'yi iki defa (birini satıcı ..... adına, diğerini de .... Company adına) imzaladığı, tenfizi istenilen yabancı mahkeme ilamının ve masrafa ilişkin kararın kesinleşmiş olduğuna ilişkin açıklama bulunan ve o ülkenin makamlarınca onanmış aslı ile bunların konsolosluktan onaylı tercümelerinin dosyaya sunulduğunu, 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Kanunu'nun 50, 54 ve devamı maddeleri gereğince tenfiz koşullarının bulunduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile tenfiz istemi yönünden kamu düzenine bir aykırılık bulunmadığı, davalı taraf alacak iddiasına konu sözleşmenin tarafı

olmadığını, sözleşmeyi yetkili sıfatıyla imzaladığını ancak hakem kararında kendisi aleyhine hüküm kurulduğuna yönelik istinaf sebebi yönünden yapılan değerlendirmede davalının bu iddiasının husumete ilişkin olduğu, hakem kararının tenfizine ilişkin yargılamada işin esasına girme yasağı bulunduğu, hakem kararının içeriğinin denetlenemeyeceği, İlk Derece Mahkemesince verilen kararın usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, yabancı hakem kararının tenfizi istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davalı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, takdir olunan 28.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine, temyiz harcı peşin alındığından başkaca harç alınmasına mahal olmadığına, 21.10.2025 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.